

Jij en ik (Wij blijven bijeen)
T.M. Armeth

Hey waar is de tijd
toen jij en ik elkaar ontmoet
moetten 't was lief op 't eerste
licht met zo veel als
toen als bij die eerste
zoem houden wij van elkaar
jij en ik we hebben de wereld
geen met ons
och al is de weg nog lang
jij en ik
moed we goed jij en ik
wij hebben so -
vel gemeen wij blijven bij - een
Hey, waar is de tijd
Walt je nog wel de dag waarop we trouwden
't is met 't gisteren was
ik, ik heb nog geen pijn
en jij, jij veel er niet
Wilt houden nog van elkaar

Hij leeft verder in ons hart en zijn muziek

Roland Verlooven

liefhebbende echtgenoot van Martha Vanderbeken

Geboren in Gent op 2 maart 1938
en overleden in Tremelo op 1 november 2017

De crematie en plechtigheid zullen plaatsvinden in besloten kring.

U kan Roland een laatste groet brengen
op woensdag 8 november 2017 van 19u tot 20u
in uitvaartcentrum Eraly, Kruisstraat 169 in 3120 Tremelo,
ingang zuid, parking via Boterstraat.

Dit melden u met droefheid

zijn echtgenote
Martha

zijn kinderen
Daniel
Michel en Ria

zijn kleinkinderen
Christophe en Stephanie

De familie Vanderbeken.

Sara, Noa en Lily

Iemand in mijn leven
heeft me zoveel liefde gegeven
Helaas mocht deze persoon
niet langer meer leven.
Ik hoop dat hij onthoudt
dat ik hem ontzettend mis.

Martha

Dankzij jou kregen vele bruiden 7 anjers 7 rozen.
Geliefden verklaren aan mekaar dat hun liefde dieper
dan de diepste zee is.
Op feesten wordt er zittend geroeid op de tonen van de Marie Louise.
Je liet mensen zingen en dansen,
liet ze wenen of lachen.
Je voelde perfect aan wat mensen kan bekoren
en schreef het neer in liedjes die de mensen altijd gaan willen horen.
Velen gaan je herinneren als een liefdevolle warme persoonlijkheid
en een muzikaal genie.
Ik ook maar voor mij was je in de eerste plaats mijn allerliefste Pa.

Michel

De laatste maanden was het allemaal wat warrig geworden
in je hoofd en je hersenspinsels leefden vooral in je eigen wereld.
Jouw woorden hadden geen klank meer.
De ziekte van Alzheimer had zich met duivelse vervoering
en onverbiddelijkheid als een wilde furie meester van je lichaam
en geest gemaakt.
Het was een ongelijke strijd die je lijdzaam moest ondergaan.
Maar ik gunde Alzheimer geen blik: door jouw tenger lichaam heen
ben ik steeds mijn allerliefste, sterke, grappige pa blijven zien.
Iedere welgemeende glimlach op je gelaat was een teken
dat je eventjes bewust onder ons was, meer moest dit niet zijn.
Liefste pa, ik kan me geen groter geluk inbeelden voor jezelf dan
dat je nu ergens Frank Sinatra begeleidt op de piano op de tonen
van My way met mama, Michel en ik als fiere toeschouwers.
Je hebt zoveel vreugde, vriendschap en liefde gedeeld met zoveel mensen
en daar kan geen enkele ziekte tegen op.
Ik zal je voor eeuwig missen.

Daniel